

De Boeienlijn

Bouk Wiebenga (85) is erelid sinds 1997 na 15 jaar in het bestuur van ZV het Y. In deze serie interviews over de 'bakens' voor onze vereniging – De Boeienlijn – mag hij dan ook niet ontbreken. Benieuwd naar de andere bakens van de vereniging? Op de website (onder vereniging en eregalerij) vindt u ze allemaal met links naar alle interviews.

Ik ontmoet Bouk en Els bij hen thuis, in Enkhuizen; modellen van zeilschepen voor alle ramen: ze zijn nooit overgegaan op een motorschip, de liefde voor het zeilen was groot. Voor hun deur de gemeentehaven van Enkhuizen, er komen regelmatig schepen binnen.

Bouk en Els woonden na hun pensionering 10 jaar 's zomers op hun boot de Wiggle (een Beneteau first 405), en hadden al heel lang een oogje op deze woning. "Iedereen verklaarde me voor gek: dat zou nooit lukken", vertelt Bouk; "Toch gelukt!".

Watergeuzen

"Mijn oom Jan was lid van de Watergeuzen, zo kende ik de haven in Durgerdam al als jongen. In mijn middelbare schooltijd in Diemen had ik een kano, later had ik daar een zeiltje opgezet, met weinig succes overigens. Toen ik in 1961 trouwde kreeg ik een nieuw flatje en maakte kennis met een neef van

mijn buurman, die ook lid van de Watergeuzen was. Hij deed aan wedstrijden mee en kon mooie verhalen vertellen.

Ik kon na lang aandringen een keer mee als bemanningslid op een Stenvis van ruim 8 meter. Het was de '100 mijls' met veel wind, regen en onweer; de Houtribdijk Enkhuizen-Lelystad was er nog niet. Het was mijn vuurdoop en ik was geslaagd. Ik kon daarna als bemanningslid mee met de "Jantine" van Dick Koopmans Sr. Eerst bij de "Haaks" vanuit Den Helder en er volgden vele anderen.

We gingen samen met echtgenotes in 1967 op vakantie naar Boulogne en Dover. Moderne elektronische navigatie apparatuur bestond nog niet. Kompas en sleeplog, dat was het. In 1977 voer ik met Dick Koopmans in de door hem ontworpen en zelf afgebouwde Victoire 34 de beroemde Fastnet race. Dat was gelukkig nog vóór die van 1979, toen alles misging door een ongelooflijk heftige kanaalrat; een plotseling opstekend zwaar noodweer. In 1966 kochten wij een "Flytour" en werden we lid van de "Watergeuzen". Daar leerde ik Willem Rietbergen kennen, die toen havencommissaris van het Y in Durgerdam was."

De Wiggle onder zeil

Thyborøn

"Wij hadden inmiddels de "Fly Tour" verkocht en een plakhouten "Stenvis" gekocht van 8 meter en zelf afgetimmerd. Een ontwerp van Koopmans en gebouwd bij Visser in Loosdrecht. Twee jaar aan gebuffeld, dat wel. Tijdens onze vakantie gingen Jan Mögelin en ik even mee met Dick Koopmans om zijn schip over te zeilen naar Thyborøn, aan de westkust van Jutland, Denemarken. We hadden een kleine Novapal kortegolfradio met een ferrietantenne om te kunnen peilen op radiobakens. In de sluis van Kornwerderzand ontvingen we daarmee een weerbericht van Scheveningen Radio: zware storm verwacht. We weken uit naar Harlingen, en het bleek inderdaad een zware storm: onze stootwillen knapten en we moesten halsoverkop oude autobanden kopen.

'bij de volgende golf gingen we plat op het water'

Na hervatting van de reis liep het onderweg alsnog op van windkracht 4 naar NW 7. Zowel Koopmans als Mögelin hadden last van zeeziekte. Na twee dagen liepen wij zwaar gereefd de ingang van de Limfjord aan en wilden de haven in, die bij deze wind uiterst

gevaarlijk is! Dick en ik hadden ons in de kuip vast geklikt, luiken dicht, Jan in zijn kooi. Het zicht was prima. De eerste grote grondzee-golf zette het schip dwars en bij de volgende gingen we plat op het water. Het roer zat muurvast omdat de dikke RVS roerkoning verbogen was. Gelukkig konden we met de motor wat sturen omdat de schroef uit het midden stond. Zo spoelden we binnen, waar de vissers al klaar stonden om het schip van achteren in de kraan op te hijsen. Het roer kon nu door de lokale smid worden gerepareerd".

Enkhuizen

"Ik was in 1971 lid geworden van Het Y. Dat was nog na een ballotage. Willem Rietbergen steunde mijn aanvraag. Wij hadden toen 2 kinderen, van 1 en 3 jaar oud en we kregen een ligplaats in Enkhuizen. In die tijd speelde de drooglegging van de Markerwaard: veel verenigingen zagen de bui hangen, ook het Y. Van het water bij Durgerdam zou weinig tot niets overblijven.

Het Y had in de nieuwe Compagnieshaven van Enkhuizen een optie voor 90 schepen! Mede door onze protesten (we lagen met honderden schepen van allerlei verenigingen bij Pampus uit protest voor anker) ging de Markerwaard niet door en bleven de leden in Durgerdam liggen. De voorzitter Jan van Alem en de penningmeester lagen wel al in Enkhuizen.

